

POSTANOWIENIE

Dnia 14 kwietnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

w sprawie ze skargi M. D.
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia
Sądu Rejonowego w G.
z dnia 28 czerwca 2013 r.,
w sprawie ze skargi dłużnika na czynności komornika
w sprawie z wniosku wierzycieli A. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. i
F. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w T.
przy uczestnictwie dłużnika M. D.
na opis i oszacowanie nieruchomości położonej w M.
przy ulicy Z. 1, oznaczonej geodezyjnie jako działki nr 771, 779/2 i 784,
dla której Sąd Rejonowy w G. prowadzi księgę wieczystą Kw nr ...
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 14 kwietnia 2015 r.,

1) odrzuca skargę;

2) zasądza od dłużnika M. D. na rzecz wierzyciela A. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. kwotę 120,- (sto dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania ze skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia.

UZASADNIENIE

Skarżący domagał się stwierdzenia, na podstawie art. 424¹ § 1 k.p.c., niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Rejonowego w G. z dnia 28 czerwca 2013 r. sygn. ... 878/13, którym została oddalona jego skarga na opis i oszacowanie nieruchomości. Zarzucając naruszenie art. 149, 150 i 152 ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami oraz art. 316 § 1 k.p.c. wskazał, że zaskarżone postanowienie jest niezgodne z wymienionymi przepisami.

Sąd Najwyższy zważył:

Zaskarżone postanowienie zostało wydane w toku postępowania egzekucyjnego, zaś wyrażne brzmienie art. 767⁴ § 3 k.p.c. wyłącza dopuszczalność skargi o stwierdzenie niezgodności prawomocnego orzeczenia prawem w tym postępowaniu (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 27 czerwca 2014 r., V CNP 71/13 i orzeczenia w nim powołane, z dnia 5 września 2014 r., V CNP 3/14, z dnia 17 września 2014 r., II CNP 16/14, z dnia 14 stycznia 2015 r., I CZ 76/14, z dnia 18 lutego 2015 r., V CNP 10/15 – nie publ.). Jak wskazał Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 18 lutego 2015 r., przewidziana w art. 424¹ k.p.c. skarga o stwierdzenie niezgodności prawomocnego orzeczenia z prawem jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, którego celem jest uzyskanie prejudykату umożliwiającego stronie dochodzenie od Skarbu Państwa naprawienia szkody wyrządzonej przez niezgodne z prawem wykonywanie władzy publicznej (art. 417¹ § 2 k.c.). Wobec treści art. 767⁴ § 3 k.p.c. uzyskanie prejudykату pochodzącego od Sądu Najwyższego nie jest warunkiem dochodzenia ewentualnej odpowiedzialności odszkodowawczej Skarbu Państwa.

Z tych względów skarga, jako niedopuszczalna podlega odrzuceniu na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c. O kosztach rozstrzygnięto zgodnie z art. 98 § 1 i 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1, 398²¹ i 13 § 2 k.p.c. oraz § 10 pkt 8 i § 12 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 490).

